

HANDELSMINISTEREN

29. september 1975.

Forespørgsel fra statsministeriet af 17. september 1975.*Monopollovgivningen.*

Ifølge lov nr. 102 af 31. marts 1955 udøves tilsynet med monopoler og konkurrencebegrænsninger af monopoltilsynet, som består af et råd og et direktorat.

Rådet består af en formand og 14 medlemmer. Formanden udnævnes af kongen, og udnævnelsen er ikke tidsbegrænset. Medlemmerne udnævnes af handelsministeren for 3 år ad gangen. Et flertal af rådets medlemmer skal være uafhængige af erhvervsvirksomheder og erhvervsorganisationer, hvis forhold berøres af monopolloven. Mindretallet udnævnes efter indhentet forslag fra industrirådet, håndværksrådet, Grosse-er-Societetets Komité, De samvirkende danske Andelsselskaber, arbejderbevægelsens erhvervsråd, Butikshandelens Fællesråd, De samvirkende danske Husmandsforeninger og De samvirkende danske Landboforeninger. I øvrigt skal rådet omfatte et alsidigt kendskab til erhvervs- og forbrugsforhold, herunder juridisk, nationaløkonomisk og teknisk kundskab.

I rådets møder deltager foruden medlemmerne direktoratets direktør og underdirektør samt 3 embedsmænd fra økonomie ministeriet, landbrugsministeriet og økonomi ministeriet, der er tilforordnet rådet. Direktøren, underdirektøren og de tilfornedede har dog ikke stemmeret.

Monopolrådet træffer beslutning i alle sager af almindelig interesse, i sager, hvor der er særlig tvivl, og i sager af vidtgående betydning for den enkeltperson eller virksomhed, som afgørelsen vedrører.

Monopoltilsynets direktorat ledes af en af kongen udnævnt direktør. Direktoratet varetager rådets daglige forretninger og

træffer afgørelser i konkrete sager i overensstemmelse med rådets faste praksis eller i henhold til retningslinier fastlagt af rådet.

Rådets og direktoratets afgørelser kan indbringes for monopol-ankenævnet, der nedsættes af handelsministeren. Nævnet består af en formand og 2 andre medlemmer. Formanden skal opfylde betingelserne for at kunne beskikkes som højesteretsdommer, et af medlemmerne skal have nationaløkonomisk kundskab, og et medlem udnævnes efter forhandling med Den danske Handelsstands Fællesrepræsentation og industrirådet. Nævnets afgørelser kan indbringes for domstolene.

Handelsministeren kan således med de begrænsninger, der ligger i loven, bestemme monopolrådets og monopol-ankenævnets sammensætning, men ministeren har ingen indflydelse på de afgørelser, der træffes, ligesom ministeren ikke kan udstede tjenestebefalinger til rådet eller nævnet. Monopoltilsynet afgiver hvert år en beretning til handelsministeren om tilsynets virksomhed, og denne beretning tilstilles folketinget.

Omkostningerne ved monopoltilsynets og ankenævnets virksomhed bevilges på de årlige finanslove. I bevillingsmæssig henseende er tilsynet undergivet ministerens instruktionsbeføjelse, og ingen udgifter vil kunne afholdes af tilsynet mod ministerens beslutning.

En ændring af den bestående ordning, således at ministeren får indflydelse på rådets og nævnets afgørelser, kan kun gennemføres ved lov og vil totalt ændre det nuværende system. En så fundamental ændring vil kræve et langvarigt og grundigt lovforberedende arbejde.